

حسین مرعشی فعال سیاسی:

شکاف بین مردم و حکومت باید ترمیم و تدبیر شود

ظاهر می‌شود، حتماً هر نظام حکومتی می‌تواند هر نوع اعتراض و هر حجمی از اعتراض را با ابزارهایی که دارد، با خسارت کم یا خسارت زیاد پایان ببخشد. متأسفانه این بار خسارت فوق‌العاده زیاد بوده است.

همان آمار رسمی اعلام‌شده توسط جمهوری اسلامی هم اعداد کوچکی نیست. ۳۱۱۷ نفر هم یک نفر و دو نفر نیستند. هر کدام یک خانواده دارند و این به ناراحتی‌ها و بغض‌های دیگری تبدیل می‌شود. دشمن و منافقین هم حتماً استفاده کرده‌اند. این‌ها را نباید مطلقاً رد کرد و نباید هم گفت که همه آن‌ها بیگانه‌پرست نبوده‌اند.

حسین مرعشی گفت: یک سطح وسیع از اصلاحات باید آغاز شود و انتهایش به جایی برسد که نظام جمهوری اسلامی با خواسته‌های اکثریت حداقل ۷۰درصد امروز مردم ایران سازگار باشد. باید اکثریت قاطع و دو سوم مردم ایران، نظام و سیاست‌هایش و گرایش‌ها و جهت‌گیری‌هایش را قبول داشته باشند. نمی‌شود یک کشور را در شرایطی با شکافی عمیق با مردم اداره کرد.

صریح حرف می‌زند و بر ایجاد اصلاحات بعد از حوادث تلخ در دی‌ماه تأکید می‌کند. از خشم و بغض فروخته مردم می‌گوید و بر این باور است که باید نظام جمهوری اسلامی با خواسته‌های اکثریت حداقل ۷۰درصد امروز مردم ایران سازگار باشد. صحبت از حسین مرعشی، دبیرکل حزب کارگزاران است که در چند روز گذشته مهمان «کافه خبر» خبرآنلاین شد. او در این گفت‌وگو به ریشه‌یابی اعتراضات مردم و حوادث اخیر پرداخت و صریحاً از اقدام دولت در جهت تحریک مردم در شرایط اقتصادی انتقاد کرد.

مرعشی با اشاره به این اعتراضات گفت: «نهادهای امنیتی چه‌کار بوده‌اند که اجازه داده‌اند مواد در ایران با گریز کند یا اسلحه وارد کشور شود؟ چه‌کاره بوده‌اند که این گروه‌های مسلح شکل گرفته است و به خیابان‌هاید؟ از مسئولیت امنیتی مهم‌تر، کسانی که مدیر جامعه و نظام هستند، مگر می‌توانند نسبت به شکافت بین مردم و حکومت بی‌تفاوت باشند؟ بالاخره این شکاف را باید چه کسی ترمیم و تدبیر کند؟»

وی با اشاره به دستور دولت برای تشکیل کمیته حقیقت‌یاب بیان کرد: «اصل آن را می‌پسندم، ولی امیدوارم ترکیب کمیته‌ها به نحوی باشد که به‌طور علمی بررسی کنند. چند مورد با هم درآمیخته

بوده است؛ از جمله شکاف بین نظام سیاسی و گرایش جوان‌ها، ناراضیاتی از بیکاری و سرخوردگی‌های اجتماعی و ناراضیاتی از افزایش بی‌رویه قیمت‌ها که غذای مردم را تهدید می‌کرده است، تحسرات خارجی‌ها و حتماً پیام‌هایی که ترامپ داده است و وعده‌هایی که رضا پهلوی داده است، اثرات خود را داشته است.» دبیرکل حزب کارگزاران تأکید کرد: «اعتراض بسیار جدی است و راه اصلاح‌هم این است که باید نظام جمهوری اسلامی ایران با حفظ اصالت‌هایش از جمله جمهوریت –یعنی تمام‌نهادها با رأی مردم – و احترام به قوانین اسلامی «عمل کند». نه این‌که بگویم نظام جمهوری را بر اساس اسلام شکل دهیم.»

گفت‌وگو با حسین مرعشی، دبیر کل حزب کارگزاران را در ادامه می‌خوانید؛

«اخیراً شاهد یک سری حوادث و اعتراضات از سوی مردم بودیم که ظاهر این اعتراضات به پایان رسیده است. ولی واقعاً شده است؟»

خبر، یک خشم خفته و بغض خفته در درون جامعه داریم که ریشه آن –از نظر من– شکاف بین نظام رسمی کشور و متن جامعه است. متن جامعه ما، اولویت‌ها و فرهنگ و موسیقی‌اش و مذهبش و سلوکش و علایقش و روابطش با دنیا، با حکومت دچار شکاف شده است. از نظر من جمهوری اسلامی بر مبنای اعتقادات اکثریت مردم در دهه شصت است.

در دهه شصت، اکثریت ۸۰درصدی را همیشه پشت سر نظام داشتیم. امام وقتی سخنرانی می‌کردند، وقتی بحث اعزام به جبهه می‌شد و وقتی شعار «جنگ، جنگ تا پیروزی» و «یا جنگ، جنگ تا رفعت» می‌دادیم، وقتی در خیابان‌های شهرهای مختلف ۱۰۰ تا ۱۰۰تاشهید تشییع می‌کردیم، مردم و حکومت یک‌خواسته داشتند و یک‌جور فکر می‌کردند و اولویت‌ها و فرهنگ و منش و کنش آن‌ها یکی بود. الان جامعه تغییر کرده است. نسل‌های جدید را با فرهنگ و ادبیات دهه شصت نمی‌شود مدیریت کرد.

جمهوری اسلامی این تغییر را تا به امروز به رسمیت نشناخته است. از نظر من، این عامل اصلی مشکل است. جوانی که با حکومت و دولتمردان و مسئولان کشور حال نمی‌کند و از ادبیات تلویزیون لذت نمی‌برد، موسیقی‌ای که رادیو و تلویزیون پخش می‌کند با موسیقی‌ای که او گوش می‌کند متفاوت است، این‌ها خشم خفته‌ای ایجاد کرده است که به هر بهانه‌ای به میدان می‌آید. در ۸۸ به حالی کاملاً مدنی بیرون می‌آید. به آرای که حکومت رسماً اعلام کرده است اعتراض دارد.

این که درست بود یا غلط را کاری نداریم. به هر حال در قالب دفاع از رأی مطرح کرد. انتهایش هم به خشونت کشیده می‌شود. روزهای اول راهپیمایی سال ۸۸ کاملاً مسالمت‌آمیز است. ولی وقتی به عاشورا می‌رسیم، دو طرف خشونت به خرج می‌دهند. هم در معترضین و هم بین نیروهای امنیتی آثاری از خشونت دیده می‌شود.

در ۹۶ به نحوی دیگر و در ۹۸ به نحوی دیگر ظاهر می‌شود. در سال ۱۴۰۱ هم در اعتراض به کشته‌شدن ژنآودوباره به نحوی دیگر

سیاسی

حسین مرعشی فعال سیاسی:

نمی‌خواهم الان در شرایط حساس امروز و در وضعی که دولت با آن مواجه است، دولت را تضعیف کنم. ممکن است ایشان پادشان رفته باشند. در سابق داشتیم که رؤسای جمهور قول‌هایشان را یادشان می‌رود یا برایشان مبارزه نمی‌کنند. می‌تواند نداشتن اختیارات کافی هم باشد که باعث تأخیر در انجام خواسته‌های مردم شده باشد.

خشونت نیروهای عمل‌کننده بالا بوده است
*** در رابطه با خشونت، دولت دستور تشکیل یک کمیته حقیقت‌یاب با حضور جامعه‌شناسان داده است که نسبت به خشونت این حوادث ریشه‌یابی کنند. طی این سال‌ها هم جامعه‌شناسان و اقتصاددان‌ها و سیاوسن نسبت به اعتراضات مردمی هشدار داده بودند و این کمیته‌ها هم در گذشته وجود داشته‌اند. به‌طور مثال، در سال ۱۴۰۱ در خصوص واقعیتهایی که پیش‌مهسا رخ داد، این کمیته‌ها را شاهد بودیم؛ ولی خروجی نداشتند. نظر شما در رابطه با این کمیته‌ها چیست؟**
اصل آن را می‌پسندم، ولی امیدوارم ترکیب کمیته‌ها به نحوی باشد که به‌طور علمی بررسی کنند. چند مورد با هم درآمیخته بوده است؛ از جمله شکاف بین نظام سیاسی و گرایش جوان‌ها، ناراضیاتی از بیکاری و سرخوردگی‌های اجتماعی و ناراضیاتی از افزایش بی‌رویه قیمت‌ها که غذای مردم را تهدید می‌کرده است، تحسرات خارجی‌ها و حتماً پیام‌هایی که ترامپ داده است و وعده‌هایی که رضا پهلوی داده است، اثرات خود را داشته است و باید ببینیم هر کدام چه سهمی داشته است و ترکیب سیاسی جمعیت از نظر سنی و جنسی و قومی و سطح تحصیلات چطور بوده است. چه کسانی که جان خود را از دست داده‌اند یا بازداشت هستند و چه کسانی که در جامعه و با افکارسنجی می‌توان به آن دست یافت، باید تحت تجزیه و تحلیل درست قرار بگیرد. باید یک عملی انجام شود و نتایج آن بدون رودربایستی منتشر شود تا مفید واقع شود.

اگر کمیته‌ای که در گذشته بوده است، آن‌قدر خروجی اثرگذار نداشته است و بیشتر سمبولیک بوده است. آیا این بار هم همان می‌شود؟
این بار همه چیز متفاوت بوده است؛ هم سطح اعتراضات به لحاظ جغرافیایی که دو سوم ایران را دربر گرفته است و شهرهای کوچک و بزرگ تفاوت نمی‌کرده است و حتی شهرهای کوچک را هم در بر گرفته است. شدت خشونت هم از طرف بخشی از معترضین، جدی بوده است که می‌تواند تحت تأثیر خشم شخصی بوده باشد یا آموزش دیده باشند –و این‌ها را باید در مطالعات بعدی مشخص کرد– و از طرف دیگر، خشونت نیروهای عمل‌کننده هم بالا بوده است.

همه چیزش این بار متفاوت بوده است و می‌تواند نتایج متفاوتی در کمیته به ارمغان بیاورد و حداقل در جامعه روشن شود که هر کدام از این موضوعات چه سهمی در پیدایش این حادثه بسیار پرهرزته برای حکومت و مردم داشته است. اتفاقی که افتاده است و جنازه‌هایی که روی زمین مانده است و ناراحتی‌ای که برای جامعه ایجاد کرده است و غمی که بر سراسر جامعه حاکم شده است، چیزهایی نیست که آثارش به این سادگی رفع شود. دولت در بدترین شرایط اقتصادی‌ای که مردم داشته‌اند، غلط‌ترین تصمیم را برای آزادسازی کالاهای اساسی گرفت

*** عملکرد دولت را در اعتراضات چطور می‌بینید؟**
بخشی از منشأ تحریک آن دولت بوده است که در بدترین شرایط اقتصادی‌ای که مردم داشته‌اند، غلط‌ترین تصمیم را برای آزادسازی کالاهای اساسی گرفت و چند برابر شدن قیمت مواد غذایی، بسیار تصمیم غلطی بود. در مرحله دوم هم شورای امنیت کشور و وزارت کشور و وزارت اطلاعات و سپاه و آقای رئیس‌جمهور به‌عنوان رئیس شورای عالی امنیت ملی، مسئولند که نتوانسته‌اند پیش‌بینی کنند که چه اتفاقی در راه است. با یک پیش‌بینی واقع‌بینانه، به‌راحتی می‌شد جلوی هر نوع تشنج سنگین را در کشور گرفت.

دولت حتماً مسئولیت سنگینی دارد. ولی ما کاره‌ای نیستیم و قاعدتاً باید تشخیصی مانند دادستان کل کشور به‌عنوان مدعی‌العموم، کمیسیون اصل نود مجلس به‌عنوان نهاد مسئول و سیدگی به شکایات مردم، بازرسی کل‌طور باید به این مسائل برسند. بالاخره نمی‌شود که زمینه‌هایی را فراهم کنیم و اتفاقات پر خسارتی ایجاد شود و قبل از آن روی آن کار و مطالعه نکرده باشیم و ظرفیت مردم را در مقابل این حجم از گرانی‌های جدید نسنجیده باشیم و بعد هم توانیم مدیریتش کنیم و خیلی سریع، تنها راه مهار قضیه، درگیری‌های خیلی سخت شود. من اصلاً به این قائل نیستم که دولت در این ماجرا خوب عمل کرده است. تا ساعت ۷ شب جلسات شورای (عالی) امنیت ملی وجود داشته است و هیچ خبری نداشته‌اند که چه قرار است رخ دهد
*** این عدم پیش‌بینی نسبت به آن فراخوان‌ها بود؟**

بله –اصلاً توجه نداشتند. تا ساعت ۷شب جلسات شورای (عالی) امنیت ملی وجود داشته است و هیچ خبری نداشته‌اند که چه قرار است رخ دهد. از ۸ شب متوجه می‌شوند که چه حجم وسیعی از اعتراضات و چه حجمی از خشونت متوجه نهادهای مختلف شده است و آتش‌سوزی‌های وسیع شده است. از ساعت ۹ به بعد نیروها وارد عمل شده‌اند که بتوانند پیشگیری کنند و آن هم چاره‌اندیشی نیست. یک ماه که خشونت کشیده نشد. یک ماه که مردم نباید دولت خود و وزرای دولت و رؤسای قوا را دوست داشته باشند؟ چرا همه نباید دوست داشته باشند؟ مردم باشند، باید قاعدتاً مجبور باشند. چرا سریعاً به نقطه نند می‌رود و به خشونت کشیده می‌شود؟ این‌ها موضوعاتی نیست که به‌راحتی از آن عبور کرد. یک نظام موفق سیاسی باید این‌ها را درک کند و برایش چاره‌اندیشی کند.

*** ولی برای اولین بار، رئیس‌جمهور اعتراضات را به رسمیت شناختند.**

الان هم که به رسمیت شناخته‌اند، این کافی نیست. باید «موضوع را» حل کنند. نمی‌توانیم بایان فرهنگ دو گانه جلو برویم که عده‌ای از مردم انتظار سرنگونی جمهوری اسلامی را بکشند و جمهوری اسلامی هم فکر کند که فقط با بازداشت و برخورد قضایی و امنیتی و حصر و… می‌شود کشور را اداره کرد. کشور را با علم و فکر و تدبیر می‌شود اداره کرد. کشور را با مماشات و هماهنگی فرهنگی و فکری گرایش‌های سیاسی مشترک بین مردم و حاکمیت می‌شود اداره کرد.

معنی ندارد حکومتی که بر اساس یک انقلاب بزرگ در سال ۱۳۵۷ تشکیل گرفته است، ظرف ۴۷ سال به نقطه‌ای برسد که بخشی از جامعه مطلقاً حاضر نباشند یا نهادهای این حکومت همسرای کنند و بلکه از موضع ضد آن‌ها دربیایند. این‌ها را باید اصلاح کرد. باید ببینیم که در گذشته از کجا مسیر را غلط رفته‌ایم. برگردیم و اصلاحش کنیم. حتماً دخالت وسیع نهادهای حکومتی در ندگی شخصی مردم، یکی از نقاط ایجاد بغض و کینه بوده است.

حتماً توسعه‌یافتن ایران و این که مردم نمی‌توانند خود را با ترکیه و عربستان و امارات مقایسه کنند، یکی از موجبات عصبیت‌های مردم است. این که مردم ایران فکر می‌کنند کشورشان ثروتمند است و گاهی اوقات خانواده‌ای به مغازه مرغ‌فروشی می‌رود و فقط می‌تواند پوست مرغ بخرد تا شکم بچه خود را پر کند و بوی غذا در خانه بپاید، حتماً این‌ها موجب نگرانی است. بیکاری نسل تحصیل کرده و این‌که همین ایرانی‌هایی که از ایران خارج شده‌اند، مگر مملکت خود را دوست نمی‌داشته‌اند؟ می‌دانید چقدر از آن‌هایی که رفته‌اند، علاقه‌مندند که به ایران برگردند؟ ولی شرایط کار برایشان مهیا نیست. حسن مناسی ندارند. اگر به ایران بیایند، حششان مناسب نیست. این‌ها را باید حل کنیم. راحل، حذف صورت‌مسئله نیست. راحل این نیست که اعتراضات تمام شد. اعتراضات وجود دارد، ولی بروز ندارد. عده‌ای از مردم از آینده ایران می‌ترسند و عده‌ای از شعارهای غلطی مانند (پهلوی برمی‌گردد) می‌ترسند.

آیت‌الله هاشمی بعد از دوره آقای خامنی در سال ۸۴ به صحنه آمدند، نتوانستند به قدرت برگردند

پهلوی با رأی و حضور قاطع اکثریت مردم در خیابان‌های تهران، مجبور شد که کشور را ترک کند. برکناری پهلوی نتیجه یک انقلاب کاملاً مردمی بوده است. اکثریت مردم به ۵۰سال پیش بر نمی‌گردند. این را بگویم که در تاریخ ایران، هیچ سلسله سلطنتی و پادشاهی برای بار دوم به سلطنت برنگشته است. اگر یک سلسله پادشاهی قرار بود دوباره برگردد، اول از همه صفویه

شنبه ۱۸ بهمن ۱۴۰۴، ۱۸ شعبان ۱۴۴۷، ۷ فوریه ۲۰۲۶، شماره ۴۸۸۲، صفحه ۷

عشمانی‌ها با جدیت شاه‌عباس تثبیت شده بود.

شاه‌عباس موفق شده بود که پرتغالی‌ها را از جنوب ایران اخراج کند. شاه‌عباس پادشاه موفق ایران بوده است. در زمان شاه‌سلطان حسین صفویه، ضعف باعث شد که حکومت موقتاً

به دست افغان‌ها افتاد و نادرشاه افشار که از افسران و دلیر مردان شجاع ایران بوده است، آمده بود که صفویه را به قدرت برساند. موفق نشد، چون مردم ایران از صفویه عبور کرده بودند.

در شهریور ۱۳۲۰، وقتی که متفقین پادشاه ایران را خلع کردند و وادار به استعفا کردند و از ایران تبعیدش کردند، اگر قرار بود یکی از سلسله‌های پادشاهی برای بار دوم به قدرت برسد، باید قاجار را به قدرت می‌رساندند؛ چون قاجار هم بیش از ۲۰۰ سال

بسر ایران حکومت کرده بودند. ولی در ایران هیچ‌وقت این اتفاق نیفتاده است که وقتی سلطنتی مضحل شد و رفت، برای بار دوم به قدرت برگردد. حتی در رؤسای‌جمهور همین‌طور بوده است. یکی از موفق‌ترین رؤسای‌جمهور ما مرحوم آیت‌الله هاشمی بودند. ولی وقتی که دوره هشت‌ساله ایشان تمام شد و بعد از دوره آقای خامنی در سال ۸۴ صحنه آمدند، نتوانستند به قدرت برگردند. بخشی از مردم از این‌ها می‌ترسیدند و بخشی دیگر از قدرت و صلابت نیروهای امنیتی می‌ترسند. این ترس‌ها به محافظه‌کاری‌ها، چه بخشی که مربوط به حفظ کيان کشور باشد و چه بخشی که مربوط به حفظ جان خود و فرزندانش باشد، این معنی نیست که اعتراض وجود ندارد.

اعتراض بسیار جدی است و راه اصلاح‌هم هم این است که باید نظام جمهوری اسلامی ایران با حفظ اصالت‌هایش از جمله جمهوریت –یعنی تمام‌نهادها با رأی مردم – و احترام به قوانین اسلامی «عمل کند». نه این‌که بگویم نظام جمهوری را بر اساس اسلام شکل دهیم. اسلام دین هدایت است. دین اسلام، سازمان سیاسی تعریف نکرده است. حکومتی که مردم بپسندند، مورد تأیید اسلام است و حکومت هم باید قوانین اسلام را مراعات کند و برخلاف آن کاری نکند.

برمعتقدات خود را دارند. یکی‌شل حجاب است و یکی دیگر می‌حجاب یا باحجاب است و زندگی خود را می‌کنند. جمهوری اسلامی باید طوری نوسازی شود که ۷۰درصد مردم ایران با آن حال کنند و با آن زندگی کنند. پیشرفت در کشور و توسعه رخ دهد و مردم از مواهب توسعه و عدالت برخوردار شوند. دادگاه‌ها و دیوان‌های اداری جای احقاق حق و اجرای عدالت باشد. مردم به نظام سیاسی خود اعتماد و تکیه کنند و شاهد پیشرفت و آبادانی و توسعه و رفاه این کشور باشند.

هیچ قانونی دست ما را برای مصالح یک ملت نباید ببندد

*** یعنی به سمت اصلاح قانون اساسی بروند.**

در چارچوب قانون اساسی یا اگر لازم شد، اصلاح قانون اساسی پیش برود. هیچ قانونی دست ما را برای مصالح یک ملت نباید

*** تندرها مانع نمی‌شوند؟**

تندرها بخشی از جامعه هستند. آن‌ها هم حقوقی دارند. در نظام مطلوبی که ما در نظر داریم، هر گروه سیاسی متناسب با وزن اجتماعی خود مطرح می‌شود. آقای زاکانی و دوستانش می‌خواهند حزب داشته باشند. به اندازه رأی خود «وزن دارند» و نه این که ۵ یا ۵درصد آرا، حاکم کشور شوند. باید به سمتی برویم که حداقل ۷۰درصد مردم در انتخابات شرکت کنند و علاقه‌مند به کشور باشند و هر کسی هم به سهم خود حضور داشته باشد. تندروها هم حذف نشوند. به اندازه ده درصدی که رأی دارند، در سیستم حضور داشته باشند. ولی نمی‌شود اکثریت مردم را به دست اقلیتی دهیم و اکثریت مردم زیر پای اقلیت لگدمال شوند. این نمی‌شود.

پزشکیان می‌تواند کاری کند که محبوبیتش بازگردد

*** به نظر می‌رسد یک ریزش در میان حامیان آقای پزشکیان رخ داده است. به نظر شما چقدر پایگاه اجتماعی ایشان ضعیف شده است و چقدر می‌تواند برای انجام وعده‌هایشان مانع شود؟**

آقای پزشکیان در برخی مناطق کشور هنوز موقعیت خوب خود را دارند، ولی در سراسر کشور این موقعیت ضعیف شده است. ظرفیت بازآفرینی برای ایشان وجود دارد. ایشان نباید پای مصالح کشور بایستد و مقام معظم رهبری را برای هماهنگ کردن نظام جمهوری اسلامی با گرایش‌های امروز مردم متقاعد کند. اگر این کار را کنند، یکی از محبوب‌ترین شخصیت‌های ایران خواهند شد.

جزئیات لایحه بودجه ۱۴۰۵ به صحن مجلس می‌آید

همکاری و تعامل میان مراجع مرزبانی الحاقی به موافقتنامه همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر
گزارش کمیسیون امنیت ملی مجلس درباره لایحه موافقتنامه پیشگیری از حوادث در دریای خزر
گزارش کمیسیون امنیت ملی مجلس درباره لایحه اصلاح قانون بکارگیری سلاح توسط مأموریت نیروهای مسلح در موارد ضروری
گزارش کمیسیون عمران درباره لایحه تصویب معاهده (کنوانسیون) سازمان بین‌المللی علامت کمک ناوبری دریایی
گزارش کمیسیون اجتماعی درباره لایحه تصویب مقاوله نامه حاقال سن ۱۹۳۳(۱۳۵۲)
گزارش کمیسیون اجتماعی درباره لایحه اصلاح ماده ۴۳ قانون تأمین اجتماعی
گزارش کمیسیون تالیق در مورد لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ کل کشور

گزارش کمیسیون قضایی درباره لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به معاهده مراکش و برای تسهیل دسترسی افراد ناپدید کم بینا یا دارای دیگر معلولیت‌های خوانشی به آثار منتشرشده
گزارش کمیسیون صنایع درباره لایحه اصلاح تبصره یک ماده ۲ قانون حمایت از هنرمندان، استادکاران و فعالان صنایع دستی
گزارش کمیسیون اقتصادی درباره لایحه موافقتنامه دوجانبه در زمینه کمک متقابل اداری در امور گمرکی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اندونزی

گزارش کمیسیون اقتصادی درباره لایحه عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در سازوکار همکاری سازمان‌های مالیاتی طرح پهنه راه
گزارش کمیسیون اقتصادی درباره لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه درباره شناسایی متقابل برنامه‌های فعالان اقتصادی مجاز
گزارش کمیسیون امنیت ملی مجلس درباره لایحه پروتکل

سرویس سیاسی – بررسی گزارش کمیسیون تالیق در خصوص جزئیات لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ کل کشور در دستور کار جلسات علنی مجلس شورای اسلامی در هفته آتی قرار دارد.

جلسات علنی مجلس شورای اسلامی از روز یکشنبه تا سه شنبه هفته جاری ۱۹ و ۲۱ بهمن برگزار خواهد شد. دستور کار نمایندگان مجلس در هفته پیش رو به شرح زیر است: ادامه رسیدگی به گزارش کمیسیون امور داخلی کشور و شوراها درباره طرح حمایت از برگزاری اجتماعات و راهپیمایی‌ها در اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ادامه رسیدگی به گزارش کمیسیون عمران درباره طرح اصلاح مواد از قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان

گزارش کمیسیون اقتصادی لایحه مدیریت بدهی‌های عمومی

گزارش کمیسیون اجتماعی درباره لایحه اصلاح ماده ۲۷ قانون تأمین اجتماعی

۴۴۴۲۴۹۶۹

۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش

روزنامه